

Práce podává vyvážený přehled názorových proudů působících v období pozdního středověku v českých zemích na téma učení o Antikristu a druhém Kristově příchodu. Zabývá se nejen náboženskou situací té doby, ale klade důraz i na okolnosti politické, kulturní a společenské. Práce je rozdělena do sedmi částí, ve kterých jsou rozebírány apokalyptické nálady a eschatologické vize panující v tehdejší společnosti. Jsou zde předloženy hlavní myšlenky nejvýznamějších reformních učenců a myslitelů, jako byl např. Milíč z Kroměříže, Mistr Jan Hus nebo Jan Rokycana a Petr Chelčický. Práce mapuje učení těchto mužů tak, jak na sebe navazovalo v otázce pojetí Antikrista a Kristova příchodu až do doby husitského revolučního hnutí a posléze v počátcích Jednoty bratrské. Stranou zájmu nezůstávají ani duchovní okolnosti vzniku Jednoty bratrské, jsou zde zdokumentovány kořeny jejího vzniku, prvopočátky a charakteristické rysy. Zdůrazněn je i význam reformního a husitského zápasu pro její vznik. V jednotlivých částech práce jsou shrnuty a upřesněny známé interpretace učení o Antikristu a Kristově příchodu a zahrnuty výsledky publikovaných studií. Nepochybně se lze domnívat, že poznatky obsažené v této práci mohou posloužit nejen k orientaci v daném tématu, ale i k utváření reálné představy o době pozdního středověku, jejích názorových směrech a převažujících filosofických a teologických myšlenkách tehdejších významných osobností.